

Benon Hardy

Urodził się 3 stycznia 1930 roku w Chorzowie jako Bernard Biegoń.
Kompozytor, aranżer, pianista klasyczny, jazzowy i rozrywkowy oraz organista.

Od 1949 roku współpracował z popularną orkiestrą taneczną Jerzego Haralda, ucząc się równocześnie w średniej szkole muzycznej w Rybniku w klasie fortepianu prowadzonej przez prof. Karola Szafranka (wychowawcy m.in. Adama Makowicza). W 1953 roku w rybnickiej szkole muzycznej (którą ukończył) utworzył grupę wokalną „Wesoła Czwórka” złożoną z jej uczennic. Spiewały w niej Irena Morawiec, Stefania Miketa, Ewa Jastrzębska i Edyta Kerner wspierając także wokalnie Marię Koterbską podczas nagrań radiowych. Biegoń występował także z kabaretem Wagabunda. W 1955 roku rozpoczął studia w PWSM w Krakowie, potem studiował w Warszawie u prof. Zbigniewa Drzewieckiego.

W 1956 roku na koncert do Poznania przyjechała orkiestra Jerzego Haralda, w której pianistą był Bernard Biegoń. Po koncercie Biegoń otrzymał od inżyniera dźwięku Jerzego Geislera propozycje współpracy z Poznańską Rozgłośnią Radiową. Początkiem tej współpracy było nagranie kilku instrumentalnych utworów na organach Hammonda, które zakupiono dla Poznańskiej Rozgłośni na Międzynarodowych Targach Poznańskich. Nagrane utwory Geisler wysłał do Warszawy w celu akceptacji i zostały one przyjęte pozytywnie, co doprowadziło do zatrudnienia Biegonia w Poznańskiej Rozgłośni, a także zapewnienia mu audycji. Faktem jest, że Biegoń zagrał tam na pierwszym w Polsce egzemplarzu organów Hammonda, dokonując na nim pierwszych nagrań. Oficjalnie przeniósł się do Poznania pod koniec 1956 roku. Pianista pod pseudonimem Benon Hardy dokonał wiele nagrań z zespołem Poznańska Piętnastka Radiowa, którego muzykami byli m.in. Jerzy Milian - vibe, Jan Ptaszyn Wróblewski - ts, Stanisław Pludra - as, cl, Janusz Hojan - tp, Wojciech Lechowski - g, Józef Stolarz - cb, Marian Szulc - cb, Zbigniew Stolarek - dr. Trzeba wspomnieć, że pomysłodawcą i założycielem Poznańskiej Piętnastki Radiowej był Jerzy Geisler, którego pomysłem było połączenie muzyków rozrywkowych z sekcją smyczkową Filharmonii Poznańskiej, natomiast jej dyrygentem był Zygmunt Mahlik. Jesienią 1959 roku powstał przy poznańskim radiu tajemniczy zespół „Kwintet Barowy”. W październiku i listopadzie zarejestrował on dwie sesje nagraniowe, a udział w nich poza Hardym wzięli także Jerzy Milian, Jan Ptaszyn Wróblewski i Wojciech Lechowski.

Na początku lat sześćdziesiątych Artysta pod swoim prawdziwym nazwiskiem koncertował z Symfoniczną Orkiestrą Objazdową, założoną przez Towarzystwo Filharmonii Robotniczej, wykonując utwory m.in. Chopina, Moniuszki, Paderewskiego, Noskowskiego, Kurpińskiego (warto dodać, że orkiestrą tą kierował skrzypek Jerzy Młodziejowski). Potem współpracował jako pianista i organista, a także klawesynista ze słynnymi chórami: Poznańskie Słowiki Stefana Stulgrosza i Polskie Słowiki Jerzego Kurczewskiego, towarzysząc im w podróżach koncertowych po Polsce i świecie. Jako solista wykonywał z powodzeniem koncert fortepianowy George'a Gershwina. Był cenionym akompaniatorem piosenkarki Marii Koterbskiej oraz śpiewaka operowego Paulosa Raptisa. Hardy kierował też swoimi zespołami Zespół Benona Hardego oraz Sekcja Rytmiczna Benona Hardego. Współpracował też z Reprezentacyjnym Zespołem Wojska Polskiego - „Eskadra”, dokonując z nim nagrań.

Artysta komponował także muzykę filmową i teatralną. Był m.in. wykonawcą muzyki organowej do filmów „Odwiedziny prezydenta” - reż. Jan Batory (premiera 21.04.1961) i „Piękny był pogrzeb, ludzie płakali” - reż. Zbigniew Chmielewski, Aleksandra Korewa (premiera 03.11.1967). Skomponował muzykę do filmu „Dziwoląg” - reż. Maciej Sieński (produkcja 1960) i we współpracy z Jerzym Geislerem do filmu „Łódzka niedziela” - reż. Edward Pałczyński (produkcja 1962), w którym był także dyrygentem.

Dla Teatru Polskiego skomponował muzykę do przedstawienia „Noc cudów” reż. Zbigniew Kopalko, autor Jerzy Ratajczak (premiera 7.09.1968, Teatr Lalki i Aktora „Marcinek” Poznań). Noc cudów wystawiono ponownie 13.04.1969 w Teatrze Lalek we Wrocławiu i 30.11.1969 w Teatrze Dzieci Zagłębia w Będzinie.

W czerwcu 1964 roku podczas II Krajowego Festiwalu Piosenki Polskiej - Opole 64, Hanna Rejmer wykonała kompozycję Hardego z tekstem Jadwigi Urbanowicz pt. „Godiva”, która była nagrodą w konkursie radiowym na piosenkę festiwalową, otrzymała tam III miejsce. 22 czerwca 1973 roku, Hardy i Geisler zaaranżowali utwory wszystkim wykonawcom biorącym udział w koncercie „Mikrofon dla wszystkich” podczas XI Krajowego Festiwalu Piosenki Polskiej - Opole 73. Uczestnikom akompaniowała Poznańska Orkiestra Radiowa p/k Zygmunta Mahlika.

Od 1961 roku był kompozytorem i aranżerem zrzeczonym w stowarzyszeniu Zaiks.

Artysta poza zarejestrowaniem wielu archiwalnych nagrań dla radia, na zawsze kojarzony będzie już z pierwszym Hammondem w Polsce. Przekazał Bibliotece Narodowej w Warszawie m.in. programy ze swoich koncertów jazzowych, rozrywkowych a także muzyki poważnej oraz oryginalne zapisy nutowe do utworów jazzowych, klasycznych i rozrywkowych.

Wybrana dyskografia:

1. Benon Hardy - Potpourri Of Old Melodies / Potpourri Of New Melodies - EP N 0087, Polskie Nagrania, b.d.

2. Poznańska Piętnastka Radiowa - EP N 0088, Pronit, b.d.
3. Kwintet Barowy - Do widzenia - GAD CD 122, 2020

Wybrane utwory:

1. Godiva (wyk. Hanna Rejmer) - muz. Benon Hardy - sł. Jadwiga Helena Urbanowicz
2. Pod niebem Poznania (wyk. Hanna Banaszak) - muz. Bernard Jerzy Biegoń - sł. Stanisław Kamiński
3. Mijasz mnie (wyk. Mirosława Kowalak) - muz. Bernard Jerzy Biegoń - sł. Jadwiga Helena Urbanowicz
4. Gdy wschodzi noc - muz. Bernard Jerzy Biegoń - sł. Jan Kamyczek
5. Wszystko dobre co dobrze się kończy (wyk. Bene Nati) - muz. Bernard Jerzy Biegoń - sł. Jadwiga Helena Urbanowicz
6. Czarna woda, biały wiatr (wyk. Sośnicka i Bizony) - muz. Bernard Jerzy Biegoń - sł. Jadwiga Helena Urbanowicz
7. Wieczorna przygoda (wyk. Zdzisława Sośnicka) - muz. Bernard Jerzy Biegoń - sł. Jadwiga Helena Urbanowicz

opracowanie:
Piotr Przybylski

źródła:
1. wikipedia.org
2. Zaiks
3. muzeumhammonda.pl